

Lịch sử và ý nghĩa của ngày Lễ Tạ ơn

Lễ Tạ ơn (Thanksgiving) là một ngày lễ hằng năm tại Hoa Kỳ và Canada. Có ý nghĩa lúc đầu là tạ ơn Thiên Chúa đã cho sống no đủ và an lành.

Lễ Tạ Ơn như đem những người sống trên đất nước Hoa Kỳ trở về với những ngày đầu của tổ tiên họ... Lễ hội này đầu tiên tại Bắc Mỹ được tổ chức tại Newfoundland bởi Martin Frobisher và nhóm Thám hiểm Frobisher năm 1578, để mừng tạ Chúa đã cho sống sót, qua cuộc hành trình dài và nhiều bão tố từ Anh.

Chuyện kể rằng, mùa đông đầu tiên quá lạnh, thật vô cùng khắc nghiệt, đến với họ. Thực phẩm lại thiếu thốn trầm trọng. Tháng 12 năm ấy có sáu người qua đời, qua tháng Giêng có tám người, tháng Hai tăng lên 17 người, và 13 người qua đời trong tháng Ba. Những người này đã âm thầm chôn cất những thi hài trong đêm tối vì sợ Thổ Dân (Native Indians) biết được có thể tấn công họ chẳng! May mắn thay, không có một xung đột nào đáng kể giữa Người Da Đỏ và Người Hành Hương như họ dự đoán. Trái lại Thổ Dân rất thân thiện và tận tình giúp đỡ những Người Hành Hương trong cuộc sống mới về việc dạy cách trồng trọt, săn bắn, nấu nướng các thứ hoa quả lạ...

Tháng Tư họ cùng nhau trồng bắp dưới sự chỉ dẫn của một Người Da Đỏ tên là Squanto. Những luống bắp này quyết định sự sống còn của họ trong mùa Đông sắp tới. Họ vui mừng vì mùa Xuân và mùa Hè năm 1621 thật quá tuyệt đẹp! Bắp lên tươi tốt hứa hẹn một vụ mùa no nê như lòng họ mơ ước. Mùa Đông lại về, nhưng bây giờ không còn là một đe dọa nữa. Mùa màng đã gặt hái xong, họ có dư thực phẩm để sống qua những ngày đông giá rét. Cũng không còn sợ lạnh vì đã làm được 11 cái nhà vững chắc để che phủ quần sum họp. Họ quyết định tổ chức một Hội Ngày Mùa (Harvest Festival) để tạ ơn Thượng Đế cho họ sống sót qua mùa

đông đầu tiên. Đó là lễ Tạ Ơn đầu tiên trên đất Mỹ. Ngày tháng chính thức của “First Thanksgiving” này không được chép lại, chỉ biết đầu tháng 11 năm 1621.

Thực phẩm chính trong Lễ Tạ Ơn này gồm: Bò, bí đỏ, chim, vịt, ngô và gà tây. Họ cũng mời khách là các Thổ Dân. Từ trưởng Massasoit đến 90 dũng sĩ đến dự “party” và cũng đem biếu Thanksgiving của nhóm Người Hành Hương lúc bấy giờ là Bradford năm con nai nhân ngày Lễ Tạ Ơn đó. Họ ăn uống vui chơi suốt một tuần lễ.

Lịch sử ngày Lễ Tạ Ơn của người Mỹ cũng thăng trầm, trôi nổi theo vận nước của họ. Các tiểu bang thuộc địa đầu tiên không thống nhất được ý kiến chung về một ngày Lễ Tạ Ơn. Họ giữ ngày lễ tùy ý mà họ cho là thích hợp. Khi cuộc cách mạng giành độc lập từ tay Người Anh thành công họ mới nghĩ đến một Lễ Tạ Ơn chung cho 13 tiểu bang. Tổng Thống đầu tiên của nước Mỹ, George Washington, kêu gọi dân chúng giữ ngày thứ năm 26 tháng 11 năm 1789 làm ngày lễ Tạ Ơn đầu tiên cho toàn quốc (First National Thanksgiving). Nhưng sau đó lễ tạ ơn cũng không được mọi người công nhận theo một ngày tháng nhất định. Dù vậy, càng ngày càng có nhiều người đưa ra ý kiến nên có một ngày nhất định, đưa lễ Tạ Ơn thành quốc lễ (National Holiday) và đưa quy định cho chính phủ Liên-Bang.

Một trong những người có công trong việc thúc đẩy việc thành hình ngày Lễ Tạ Ơn là bà Sarah Josepha Hale. Vào năm 1837 bà Sarah trở thành chủ bút của một tạp chí phụ nữ nổi tiếng có tên “Godey’s Lady’s Book”. Bà đã viết hàng trăm lá thư gửi đến các nghị sĩ Quốc Hội và những người có thẩm lực lúc bấy giờ kêu vận động đưa ngày Thanksgiving vào quốc lễ. Trong thời kỳ nội chiến (Civil War) năm 1861, bà viết một tâm thư kêu gọi hai phe buông súng một ngày để giữ Lễ Tạ Ơn, nhưng không phe nào chịu nghe lời. Bà thất vọng!

Mãi đến năm 1863, Tổng thống Abraham Lincoln nhận thấy chiến tranh đã đến hồi kết thúc nên chỉ định ngày thứ năm cuối cùng của tháng 11 làm ngày Lễ Tạ Ơn cho toàn quốc. Chàng may ông bị

ám sát, Andrew Johnson lên làm Tổng Thống, tiếp tục truyền thống cũ, nhưng đổi lại ngày thứ năm tuần lễ thứ 4 của tháng 11 làm Lễ Tạ Ơn. Rồi trong khoảng thời gian từ năm 1939 đến 1941, Tổng Thống Franklin Roosevelt chđ định ngày thứ năm của tuần lễ thứ ba trong tháng 11 làm Lễ Tạ Ơn thay vì thứ năm trong của tuần lễ thứ 4. Nhưng lđn nđy Roosevelt bị các thương gia và các đđng viên Đđng Cộng Hòa chđng đđi dđr dđi, cho rằng Tổng Thống đđ đi ngược lại truyền thống cũ. Hai năm sau Tổng Thống Roosevelt rút lại quyđt định và đặt ngày thứ năm tuần lễ thứ 4 của tháng 11 làm ngày Lễ Tạ Ơn cho toàn quđc mãi cho đđn ngày hôm nay.

Lễ Tạ Ơn là dịp đđ chúng ta đđm các ơn lành Trời ban. Nhìn lại những ngày tháng tại quê nhà, cuộc hành trình tị nạn đđy gian nan vừa qua và những thành quđ mà Người Mỹ Gđc Việt đạt được ngày hôm nay đđ chúng ta dâng lên Thượng Đđ lời Tạ Ơn sâu xa nhđt. Tạ ơn Trời vì Ngài đđ ban cho ta sự sđng, hơi thđ, sức khođ và bao nhiêu là ân huệ. Chúng ta cũng nên cđm ơn nhau. Cđm ơn thân quyđn, bạn bè, những người thân quen và ngay cđ những người chưa từng biđt vđ sự chan hòa của họ trong cuộc sđng của mđi chúng ta trong cộng đđng nhân loại.